

اُنْزِلْ مَا اَوْحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَاَقِمِ الصَّلَاةَ اِنَّ

પઢતે રહો જો વહીકી ગઈ હે તુમહારી તરફ કિતાબ, ઓર પાબન્દ રહો નમાઝકે. કિ

الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَ

નમાઝ રોકતી રહતી હે બેશરમી ઓર નાગવાર કામસે. ઓર બેશક અલ્લાહકા ઝિક બહોત બડા હે. ઓર

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ۝ وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا

અલ્લાહ જાનતા હે જો તુમ લોગ કરો (૪૫) ઓર તુમ લોગ મત ઝગડો અહલે કિતાબસે, મગર

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا

ખુબસૂરત તરીકેસે. મગર જિસને અંધેર મચાયા ઉનમંસે, ઓર કેહ દિયા કરો કિ હમને માન લિયા હે

بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهُدَىٰ وَاحِدٌ ۚ وَ

જો નાઝિલ કિયા ગયા હે હમારી તરફ, ઓર જો નાઝિલ કિયા ગયા તુમહારી તરફ, ઓર હમારા તુમહારા મા'બૂદ એક હે, ઓર

مُحَمَّدٌ لَكُمْ مَسْلُومٌ ۚ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ

હમ ઉસીકે આગે ગરદન ડાલે હે (૪૬) ઓર ઇસી તરહ નાઝિલ ફરમાયા હમને તુમહારી તરફ કિતાબ. તો જિન્હે હમ

اتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۖ وَمَا

દે ચુકે હે કિતાબ, વોહ ઇસકો ભી માને. ઓર ઇન મક્કાવાલોસે ભી કોઈ માન જાતે હે ઇસકો. ઓર નહીં

يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ۚ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ

ઈન્કાર કરતે હમારી આયતોંકા, મગર કાફિર (૪૭) ઓર નહીં પઢા કરતે થે તુમ ઇસકે પહલે કોઈ

كِتَابٍ وَلَا تَخْطُءُ بِبَيِّنَاتٍ إِذَا الْأَرْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ۚ بَلْ هُوَ

કિતાબ, ઓર ન લિખતે થે કુછ અપને હાથસે, કિ ઉસ વક્ત તો શક નિકાલતે બાતિલવાલે (૪૮) બલ્કિ યહ

أَيْتٌ بَيِّنَةٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا

રોશન આયતેં હેં ઉનકે સીનોંમેં, જિન્હે ઇલ્મ દિયા ગયા હે. ઓર નહીં દાનિસ્તા ઇન્કાર કરતે હમારી આયતોંસે,

إِلَّا الظَّالِمُونَ ۚ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ

મગર ઝુલ્મવાલે (૪૯) ઓર બકને લગે કિ કયૂં નહીં ઉતારી જાતીં ઉન પર અઝાબકી નિશાનિયાં ઉનકે રબકી તરફસે, જવાબ દો

إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۚ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ

કિ વોહ નિશાનિયાં અલ્લાહકે પાસે હેં, ઓર મેં બસ સાફ સાફ ડર સુનાનેવાલા હૂં (૫૦) કયા ઉન્હેં કાફી નહીં

اَنَّا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلٰی عَلَيْهِمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَرَحْمَةً

કિ હમને ઉતારી તુમ પર કિતાબ જો પઢી જાતી હે ઉન પર. બેશક ઇસમેં યકીનન રહમત

وَذِكْرٰی لِقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ۝۵۱ قُلْ كَفٰی بِاللّٰهِ بَيْنٰی وَبَيْنَکُمْ

और नसीहत है, उनके लिये जो मानें (५१) केह दो कि काफ़ी है अल्लाह मेरे और तुम्हारे

شَهِيدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا

દરમિયાન ગવાહ. વોહ જાનતા હે જો કુછ આસ્માનોં ઓર ઝમીનમેં હે. ઓર જો માન ગએ

بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوْا بِاللّٰهِ اُولٰٓئِکَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝۵۲ وَیَسْتَعْجِلُوْنَکَ

બાતિલકો, ઓર ઇન્કાર કર દિયા અલ્લાહકા, વોહી ઘાટેવાલે હેં (૫૨) ઓર જલ્દી મચાતે હેં તુમસે

بِالْعَذَابِ ۚ وَلَوْلَا اَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ ۚ وَلَیَّاْتِیْهِمْ

अजाबकी. और अगर न होता ईसका मुक़रर वक़्त, तो ज़रूर आ जाता उन तक अजाब. और ज़रूर आयेगा

بَغْتَةً وَهُمْ لَا یَشْعُرُوْنَ ۝۵۳ یَسْتَعْجِلُوْنَکَ بِالْعَذَابِ ۚ وَاِنَّ

उनके पास अचानक, और वોह બેખબર હોંગે (૫૩) જલ્દબાઝી કરતે હેં તુમસે અઝાબકી. ઓર બિલાશુબહ

جَهَنَّمَ لَمُحِیْطَةٌ ۚ بِالْکٰفِرِیْنَ ۝۵۴ یَوْمَ یَغْشٰهُمْ الْعَذَابُ مِنْ

જહન્નમ ઘેરેમેં લિયે હે કાફિરોંકો (૫૪) જિસ દિન ઢાંપ લેગા ઉન્હેં અઝાબ ઉનકે

قَوٰمِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ۚ وَیَقُوْلُ دُوۡۤقُوا مَا کُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۵۵

ઉપરસે ઓર ઉનકે પાંવ તલેસે, ઓર ફરમાએગા, કિ ચખો મઝા અપને કરતૂતકા (૫૫)

یُعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اِنَّ اَرْضِیْ وَاَسَعُۢ فَاِیَّایَ فَاَعْبُدُوْنِ ۝۵۶

એ મેરે વોહ બન્દો ! જો માન ચુકે હો, બિલાશુબહ મેરી ઝમીન લમ્બી ચોડી હે, તો મુઝીકો મા'બૂદ માનતે રહો (૫૬)

كُلُّ نَفْسٍ ذٰٓئِقَةُ الْمَوْتِ ۚ ثُمَّ اِلَیْنَا تُرْجَعُوْنَ ۝۵۷ وَالَّذِیْنَ

હર નફસ મઝા ચખનેવાલા હે મૌતકા.. ફિર હમારી તરફ તુમ લોગ લોટાએ જાઓગે (૫૭) ઓર જો ઇમાન લાએ

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا یَّجْرِی

और लियाक़तके काम किये, तो ज़रूर हम ठिकाना देंगे उन्हें जन्नतके बावाफ़ाने, બેહ રહી હેં

مِنْ تَحْتِهَا اَنْهٰرٌ خٰلِدِیْنَ فِیْهَا نَعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِیْنَ ۝۵۸ الَّذِیْنَ

જિનકે નીચે નહરેં, હમેશા રહનેવાલે ઉસમેં. કિતના અચ્છા ષવાબ હે અમલવાલોંકા (૫૮) જિન્હોંને

صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۵۹﴾ وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ

સબ્રસે કામ લિયા ઔર અપને રબ હી પર ભરોસા રખે (૫૯) ઔર કિતને જાનદાર હેં કિ નહીં ઉઠાએ

رِزْقَهَا ۚ اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۖ وَهُوَ السَّيِّعُ الْعَلِيمُ ﴿۶۰﴾ وَلَئِن

રખતે અપની રોઝી. અલ્લાહ ઉન્હેં રોઝી દે ઔર તુમકો ભી. ઔર વોહી સુનનેવાલા ઈલ્મવાલા હે (૬૦) ઔર અગર તુમ

سَأَلْتَهُم مِّن خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

સવાલ કરો ઉનસે કિ કિસને પેદા ફરમાયા આસ્માનોં ઔર ઝમીનકો, ઔર કાબૂમેં રખા સૂરજ ઔર ચાંદકો,

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ ۖ فَاَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿۶۱﴾ اَللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن

તો ઝરૂર જવાબ દેંગે કિ અલ્લાહ, તો ફિર કહાં ઔધે જાતે હેં (૬૧) અલ્લાહ કુશાદા કરે રોઝી જિસકી

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ اِنَّ اِلٰهَ كُلِّ شَيْءٍ ۖ عَلِيمٌ ﴿۶۲﴾

ચાહે અપને બન્દોસે, ઔર તંગી કરે જિસકી ચાહે, બેશક અલ્લાહ હર એકકા જાનનેવાલા હે (૬૨)

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مِّن نَّزَّلِ مِنَ السَّمٰوٰتِ مَاءً فَاٰخِیَا بِهٖ الْاَرْضَ

ઔર અગર તુમ પૂછો ઉનસે કિ કિસને ઉતારા આસ્માનકી તરફસે પાની, ફિર ઝિન્દા ફરમા દિયા ઉસસે ઝમીનકો

مِّنۢ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اَللَّهُ ۖ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ

ઉસકે મર જાનેકે બા'દ, ઝરૂર કેહ દેંગે કિ અલ્લાહ. બોલો, 'અલહમ્દુલિલ્લાહ'. બલ્કિ ઉનકે બોહતેરે

لَا يَعْقِلُونَ ﴿۶۳﴾ وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۖ اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ ۚ وَإِنَّ

અકલ નહીં રખતે (૬૩) ઔર નહીં હે યહ દુન્યાવાલી ઝિન્દગી મગર ખેલકૂદ. ઔર બેશક

الدَّارَ الْاٰخِرَةَ ۚ لِهِيَ الْحَيٰوةُ الْحَقِیْقَةُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۶۴﴾ فَاِذَا رَكِبُوا

આખિરતવાલા ઘર, વોહી ઝિન્દગી હે... અગર વોહ જાન સકતે (૬૪) તો જહાં સવાર

فِی الْفَلَکِ دَعَوْا اللّٰهَ فُخْلِصَیْنَ لَهُ الدِّیْنُ ۚ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ

હૂએ કશ્તીમેં, પુકારને લગે અલ્લાહકો, ઈખ્લાસ રખતે હૂએ ઉસકે સાથ અકીદેકા.. ફિર જબ બચા લાયા ઉન્હેં

اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿۶۵﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا اٰتٰیهُمْ ۚ وَلِيَسْتَعُوْا

ખુશ્કીકી તરફ, અબ વોહ શરીક બનાને લગે (૬૫) તાકિ નાશુકી કરે જો હમને દિયા ઉન્હેં, ઔર ઉસે બરતે..

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۶۶﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِّمَّا وَنِیْحَظُفْ

તો જહદ ખમિયાઝા જાન હી લેંગે (૬૬) કયા ઉન્હેં સૂઝા નહીં, કિ હમને બના રખા હે હરમકો અમનકી જગહ, ઔર ઉચક લિયે જાતે હેં

النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَقْبَا لِبَاطِلٍ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٤٥﴾

લોગ ઉનકે ઇદગિદકે. તો કયા બાતિલ તો માને, ઓર અલ્લાહકી ને'મતકી નાશુકી હી કરતે રહેં (૬૭)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ

ઓર ઇસસે જ્યાદા અંધેરવાલા કૌન, જો ગઢે અલ્લાહ પર જૂટ, યા જુટલાએ હક,

لَمَّا جَاءَهُ الْيُسُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۖ وَالَّذِينَ

જબ વોહ પાસ આ જાએ. કયા નહીં હે જહન્નમમેં ઠિકાના કાફિરોંકા (૬૮) ઓર જિન્હોંને

جَاهِدُوا فِينَا لَنَهْدِيَهُمْ صُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْحَسَنِينَ ۖ

જેલા હમારી રાહમેં, તો જરૂર હમરાહ દેંગે ઉન્હેં અપની. ઓર બેશક અલ્લાહ યકીનન ઇખ્લાસવાલોંકે સાથ હે (૬૯)

سُوْرَةُ الرُّوْمِ ۝ ۳۰ مَكِّيَّةٌ ۝ ۸۴ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ ۱

સૂરએ રૂમ મકકિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૬૦ રુકૂઅ ૬

الْعَالَمِينَ غُلِبَتِ الرُّوْمُ ۚ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ

અલિફ-લામ-મીમ.. (૧) હાર ગએ રૂમી (૨) કરીબકી ઝમીનમેં, ઓર વોહ અપની હારકે બા'દ

سَيَغْلِبُونَ ۚ فِي بَضْعِ سِنِينَ ۖ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ

જહદ જીતોંગે (૩) ચન્દ સાલમેં... અલ્લાહ હીકા હુકમ હે પહલે ઓર

بَعْدُ ۖ وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّ الْمُؤْمِنُونَ ۖ يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ

પીછે. ઓર ઉસ દિન ખુશ હો જાએંગે ઇમાનવાલે (૪) અલ્લાહકી મદદસે. વોહ મદદ ફરમાએ જિસકી

يَشَاءُ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۖ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ

ચાહે. ઓર વોહ ગલ્બેવાલા રહમવાલા હે (૫) અલ્લાહકા વા'દા. ન ખિલાફ કરેગા અલ્લાહ અપને વા'દેકા.

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۖ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ

લેકિન બોહતેરે લોગ બેઇલમ હેં (૬) વોહ લોગ જાનતે હેં દુન્યાવી જિન્દગીકે

الدُّنْيَا ۖ وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ۖ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي

ઝાહિર હાલકો, ઓર આખિરતસે વોહ સબ લોગ ગાફિલ હેં (૭) કયા ઉન્હોંને નહીં સોચા

أَنفُسِهِمْ ۖ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا

અપને દિલોંમેં.. કિ નહીં પેદા ફરમાયા અલ્લાહને આસ્માનોં ઓર ઝમીનકો, ઓર જો કુછ ઉનકે

بِالْحَقِّ وَاجِلٍ مُّسْتَسِيٍّ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِإِلْقَائِهِمْ

درمیان ہے مگر دُورست، اور مکرر بھی آدھے دیے، اور বেশک بولتے لوگ اپنے رب کے میلنے سے

لَكَفَرُونَ ۝۸ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ

انکار کرنے والے ہیں (۸) کیا انہوں نے سیر نہ کی اُمن میں، کہ دہے کہ کسسا بڑھا

عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا

انجام ان سے پہلے کا۔ تھے وہ ان سے زیادہ اور میں، اور انہوں نے

الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم

اُمن توڑی، اور اُس کو بھاسا تھا اُس سے زیادہ جو انہوں نے بھاسا ہے، اور لائے تھے ان کے پاس ان کے رسول

بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ

نشانیاں، تو اٹھا، نہ تھا کہ ظلم کرتا ان پر، لے کہ ان وہ اپنے اوپر بڑھ

يَظْلِمُونَ ۝۹ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ إِسَاءُوا السُّوْءَ أَنَّهُ

ظلم کرتے تھے (۹) کہر ہو گیا انجام ان کا، جنہوں نے بڑھ بڑا رکھی، کہ

۱۰

كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَفْهِزُونَ ۝۱۰ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ

ڑٹوانے لگے اٹھا رکھی آیتوں، اور ان سے ہٹے کرتے تھے (۱۰) اٹھا رکھی ہنڈا ہرماہے بڑکھی،

ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝۱۱ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ

کہر ہو بڑا لائے گا اُس کو، کہر اُس کی ترہ لڑا لے گا اُس کو (۱۱) اور جس دن بڑی ہو جائے گی کھامت، تو مائے اُس کے

السُّجُرْمُونَ ۝۱۲ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا

سُجڑیم لوگ (۱۲) اور نہ رہے ان کے دیے ان کے ما'بڑوں سے، کوئی سکارش والے۔ اور وہ

بَشْرًا بِهِمْ كُفْرِينَ ۝۱۳ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِقُونَ ۝۱۴

بڑھ اپنے ما'بڑوں کے سُندر ہو گئے (۱۳) اور جس دن کڑم ہو گی کھامت، تو اُس دن سب لوگ اलग اलग ہو جائیں گے (۱۴)

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ

تو جو ایمان لائے بڑے اور سلاخیت کے کام کیے، تو وہ جنت کی کھاری میں ہیں، وہ بڑھ

يُخْبَرُونَ ۝۱۵ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ

کیے جائیں گے (۱۵) اور جنہوں نے نہ مانا، اور ڑٹوا لہاری آیتوں کو، اور آہیرت

الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٤﴾ قَسْبُحَنَ اللَّهُ

کے میلنےکو، تو وہ سب اذابمیں دھر دیئے جائیں گے (۱۴) تو پاک ہے اللہ

حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٥﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ

جس وقت تم لوگ شام کرو، اور جس وقت صبح کرو (۱۵) اور اسیکی حمد ہے آسمانوںمیں

وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٦﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ

اور ازمینمیں، اور سارے شام، اور جب دھوپڈر کرو (۱۶) وہ نکالے جیہادکو

الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ

مرداسے، اور نکالے مردکو جیہادسے، اور جیہاد دے ازمینکو اُسکے

مَوْتِهَا ۚ وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٧﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ

مردنےکے با'د. اور اسی طرح تم لوگ وہی نکالے جائیں گے (۱۷) اور اُسکی نشانیاںسے ہے کہ پیدا کرماہیا تمہیں

تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿١٨﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ

مٹیسے، پھر اب تم بھرے مودرےوالے ہو، بکھرتے جاتے ہو (۱۸) اور اُسکی نشانیاںسے ہے کہ پیدا

لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ

کرماہیا تمہارے دیئے، تمہیںسے جوڑے، کہ آرام پاؤ اُنکی طرف. اور کر دیا تمہارے درمیان

مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٩﴾ وَ

محببت اور رحمہ. اِن میں اُنکے دیئے جو سوچیں (۱۹) اور

مِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافَ أَلْسِنَتِكُمْ

اُسکی نشانیاںسے ہے پیدا کرمانا آسمانوں اور ازمینکو، اور جوڑا جوڑا ہونا تمہاری زبانوں

وَالْوَاوِيكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ

اور رنگتوںکا. بیشک اُسمیں یکنون نشانیاں ہیں جاننےوالوںکے دیئے (۲۰) اور اُسکی نشانیاںسے ہے

مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ فِي

تمہارا سونا، رات اور دن، اور تمہارا تلاش کرنا اُسکے فضلکو. بیشک اُسمیں

ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ

اُنکے نشانیاں ہیں اُنکے دیئے جو گوشہ گوشہ رہتے ہیں (۲۱) اور اُسکی نشانیاںسے ہے کہ دیکھاتا رہتا ہے تمہیں بجلی،

خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْجِي بِهِ الْأَرْضَ

ડરાતી और लावय लगाती, और उतारता है आस्मानकी तरफसे पानी, तो ज़िन्दा कर देता है उससे जमीनको

بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ

उसके मरनेके बाद. बेशक इसमें ज़रूर निशानियां हैं उनके लिये जो अकल रખते हैं (२४) और उसकी

آيَتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ۚ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ

निशानियोंसे है यह, कि काईम हैं आस्मान व जमीन उसके हुक्मसे. फिर जहां उसने अेक पुकार तुम्हें

دَعْوَةً ۖ مِّنَ الْأَرْضِ ۖ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَن فِي

पुकारा. जमीनसे, कौरन तुम निकल पड़ोगे (२५) और उसीका हैं जो

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلٌّ لَّهُ قَدْنَتُونَ ۚ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ

आस्मानोंमें हैं और जमीनमें. सब उसके करमा भरदार है. (२६) और वोही है जो ईप्तिदा करमाता है

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۚ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ

भल्क की, फिर दोबारा लावेगा उन्हें, और यह ज़यादा आसान है उस पर. और उसीकी शान बुलन्द व बाला है

﴿٢٦﴾

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ ضَرَبَ لَكُمْ

आस्मानों और जमीनमें. और वोह गल्बेवाला हिकमतवाला है (२७) अेक तुम्हारी ज़बुल

مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ ۖ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ

मिथल बनाई भुद तुम्हींसे, कि क्या तुम्हारा कोई जेरदस्त गुलामोंसे, कोई

شُرَكَاءَ فِي مَّا رَزَقْنَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ

शरीक है, उस मालमें जो हमने तुम्हें दे रखा है, कि तुम इसमें बराबर बराबर हो, उनसे डरते रहते हो, जैसे अपनी

أَنْفُسِكُمْ ۚ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ

से तुम्हारा डरना है. इस तरह हम मुफ़सल बयान करते हैं आयतोंको उनके लिये जो अकलसे काम लें (२८) बल्कि पीछे लग गये

الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ فَسَنُيَهْدِي مَن أَضَلَّ

जालिम लोग अपनी ज्वाहिशोंके, बेजाने भूजे. तो कौन राह दे उसे जिसे बेराह रखा

اللَّهُ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّنْ لِّصَرِّينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا

अल्लाहने, और नहीं है उनका कोई मददगार (२९) तो सीधा अपना रुख रખो करमांभरदारीके लिये यकसूई हो कर.

فَطَرَتِ اللّٰهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ

અલ્લાહકી ક્રિતરત, જિસ પર પૈદા ફરમાયા લોગોંકો, નાકાબિલે તબદીલ હૈ અલ્લાહકી બનાયા.

ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ۚ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۳۰

યહી હૈ સીધા દીન. લેકિન બોહતેરે લોગ નહીં જાનતે (૩૦)

مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِّنَ

ઉસકી તરફ ઝુકતે હૂએ ઓર ઉસે ડરો, ઓર પાબંદી કરતે રહો નમાઝકી, ઓર ન હો કબી

الشِّرْكِيْنَ ۝۳۱ مِّنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنََهُمْ وَكَانُوْا شَيْعًا

શિર્ક કરનેવાલોંસે (૩૧) ઉન લોગોંસે જિન્હોંને ટુકડે ટુકડે કર દિયા અપના દીન, હો ગએ શયઆ શયઆ.

كُلِّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ۝۳۲ وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ

હર ગિરોહ જો ઉનકે નઝદીક હૈ, ઉસીસે ખુશ હૈં (૩૨) ઓર જબ ઘૂ ગયા લોગોંકો નુકસાન, તો

دَعَوْا رَبَّهُمْ مُّنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا اَذَقَهُمْ مِّنْهُ رَحْمَةً

પુકારને લગે અપને રબકો રુજૂઅ કરતે ઉસકી તરફ, ફિર જબ ચખા દિયા ઉન્હેં અપની તરફસે રહમતકો,

اِذَا فَرِحُوْا مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ۝۳۳ لِيَكْفُرُوْا بِمَا اٰتَيْنَاهُمْ

તો અબ ઉનકા એક ફરીક અપને રબસે શિર્ક કરને લગા (૩૩) તાકિ નાશુકી કરેં જો હમને ઉન્હેં દે રખા હૈ.

فَتَسْتَعِزُّوْا فَقَسُوْا تَعْلَمُوْنَ ۝۳۴ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا

તો ભરત લો... કિ જલ્દ અન્જામ જાન લોગે (૩૪) યા હમને ઉતારી હૈ ઉન પર કોઈ

فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوْا بِهِ يُشْرِكُوْنَ ۝۳۵ وَاِذَا اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً

સનદ, કિ વોહ બતાતી હૈ જો વોહ શરીક બનાતે થે (૩૫) ઓર જબ ચખાયા હમને લોગોંકો રહમત, તો

فَرِحُوْا بِهَا ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۭ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ اِذَا

ખુશ હો ગએ ઉસસે. ઓર અગર લગી ઉન્હેં બુરાઈ, બસબબ ઈસકે જો પહલે કર રખા હૈ ઉનકે હાથોંને, તો

هُمْ يَقْنُطُوْنَ ۝۳۶ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَّشَآءُ

અબ વોહ ના ઉમ્મીદ હૈં (૩૬) કયા નહીં દેખા ઉન્હોંને, કિ બિલાશુબહ અલ્લાહ કુશાદા ફરમાતા હૈ રોઝી જિસકી ચાહે,

وَيَقْدِرُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ۝۳۷ قَاتِ ذَا الْقُرْبٰى

ઓર તંગ કરતા હૈ. બેશક ઈસમેં ઝરૂર નિશાનિયાં હૈં ઉનકે લિયે જો માને (૩૭) તો દિયા કરો કરાબતદારકો

حَقُّهُ وَالْبُسْكِينَ وَابْنِ السَّبِيلِ ۖ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ

ઉસકા હક ઓર મિસ્કીનકો ઓર મુસાફિરકો. યહ બેહતર હે ઉનકે લિયે જો

يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۸۸﴾ وَمَا آتَيْتُم

ચાહતે હેં અલ્લાહકા કરમ. ઓર યહી લોગ કામિયાબ હેં (૩૮) ઓર જો તોહફેકી ચીઝ તુમ લોગોંને દી

مِّن رَّبِّا لِّيَرْبُوْا فِيْٓ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا

બઢન્તીકો, કિ બઢ જાએ દેનેવાલેકા માલ, તો ન બઢન્તી હોગી અલ્લાહકે યહાં. ઓર જો ચીઝ

آتَيْتُم مِّن زَكٰوةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

ખેરાતકો દો, ચાહતે હૂએ અલ્લાહકા કરમ, તો વોહી હેં

الْمُضْعِفُونَ ﴿۸۹﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُعِيْبُكُمْ

દૂના કરનેવાલે (૩૯) અલ્લાહ હે જિસને પેદા ફરમાયા તુમ્હેં, ફિર રોઝી દી તુમ્હેં, ફિર મારેગા તુમ્હેં,

ثُمَّ يُخَيِّبُكُمْ ۚ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِّنْ ذَٰلِكُمْ مِّنْ

ફિર જિલાએગા તુમ્હેં. કયા તુમ્હારે બનાએ શરીકમેં કોઈ હે, જો કર સકે ઉનમેંસે

شَيْءٍ ۚ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۹۰﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي

કુછ ? પાકી હે ઉસકી, ઓર બુલન્દો બાલા હે ઉનસે, જિનકો શરીક બનાતે હો (૪૦) ફેલ ગઈ ગડબડ,

الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ لِيَذِيقَهُمْ بَعْضَ

ખુશકી વ તરીમેં, બ સબબ ઉસકે જો કમાયા લોગોંકે હાથોંને, તાકિ ચખા દે મઝા ઉન્હેં કુછ ઇસકા,

الَّذِي عَمِلُوا الْعَمَلَهُمُ يُرْجَعُونَ ﴿۹۱﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْاَرْضِ

જો કરતે રહે, કિ વોહ બાઝ આએ (૪૧) કેહ દો કિ સેર કરો ઝમીનમેં,

فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُمْ

તો દેખો કિ કેસા હુવા અ-જામ ઉનકા, જો પહલે હૂએ. ઉનકે બોહતેરે

مُشْرِكِيْنَ ﴿۹۲﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ اَنْ

મુશ્રિક થે (૪૨) તો અપના રુખ સીધા રખો સીધે દીનકે લિયે, કબલ ઇસકે કિ

يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّعُونَ ﴿۹۳﴾

આએ વોહ દિન, જિસે ટલના નહીં હે અલ્લાહકી તરફસે, ઉસ દિન સબ ફટ છંટ જાએગે (૪૩) જિસને

كَفَرًا فَعَلَيْهِمْ كُفْرُهُمْ ۚ وَمَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُمْ بِهَدْوٍ ۚ ﴿٤٣﴾

ن مانا, तो उस पर उसका कुछ है. और जिसने बियाकतके काम किये, तो अपने बिये वोह सामान शुद्ध करते हैं (४४)

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ

ताकि धवाव दे जो धमान लावे, और करनेके काम किये अपने फ़ज़लसे. बेशक वोह

لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۚ ﴿٤٤﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ

नहीं पसन्द करता धकार करनेवालोंको (४५) और उसकी निशानियोंसे है कि यवा देता है डवाओंको धुश धबरी देती,

وَلِيُنذِرَ يَوْمَ الْفُتُورِ ۚ وَلِيَجْزِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِيَبْتَغُوا

और ताकि यधा दे तुम्हें अपनी रडमतसे, और ताकि रवां डों कश्तियां उसके डुकमसे, और ताकि तवाश करो

مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۚ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

उसका फ़ज़ल, और शुक्शुआर डों जाओ (४६) और बेशक भेजा डमने तुमसे पडवे

رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ

रसूलोंको उनकी कौमकी तरफ, तो वोह लावे उनके पास रौशन निशानियां, तो भडवा बिया डमने उनसे जिनडों

أَجْرَمُوا ۚ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ ﴿٤٦﴾ اللَّهُ الَّذِي

ने जुर्म किया. और डमारे ज़िम्मे करम पर है माननेवालोंकी मदद करना (४७) अल्लाड है जो यवाता है

يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ

डवाओंको, फिर वोह डठाती हैं भाडल, फिर डैवा देता है उसको आस्मानमें जिस तरड

يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۚ فَإِذَا

याडे, और कर देता है उसके डुकडे डुकडे, तो डेभते डों कि निकलता है उसके अन्दरसे भीड. तो जब

أَصَابَ بِهِ مِنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادَةٍ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۚ ﴿٤٧﴾

पडोंया डिया उसे जिसको याडा अपने भन्डोंसे, तो अब वोह धुशी मनाते हैं (४८)

وَأِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلُ لَنِبْلِسِينَ ۚ ﴿٤٨﴾

गो वोह थे, कबल ठसके कि डतारा जावे उन पर, पेशतरसे नाड्भीड (४९)

فَانْظُرْ إِلَىٰ أَثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ

तो डेभो अल्लाडकी रडमतके फ़ाँडोंको, डैसा ज़िन्दा कर देता है ज़मीनको उसकी भौतके भा'ड.

إِنَّ ذَلِكَ لَمَنْحَى الْمَوْتَى ۖ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَلَئِنْ

બેશક વોહ ઝરર મુદ્દોકો જિલાનેવાલા હે ઓર વોહ હર યાહે પર કુદરત રખતા હે (૫૦) ઓર અગર

أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا ۖ لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ۝

ચલાઈ હમને હવા, ફિર દેખ લિયા ઉન્હોને ઉસકે સબબ રંગીન ખેતી, તો ઝરર હો ગએ ઉસકે બા'દ નાશુકે (૫૧)

فَأَنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الصَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَكُّوْا

કિ બિલાશુબહ તુમ નહીં કાન દે સકતે ઈન મુદ્દોકો, ઓર ન પેગામ સુનનેકે કાબિલ કર સકો ઈન બહરોકો, જબ ઉન્હોને

مُدْبِرِينَ ۖ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۖ إِنَّ تَسْمِعُ

રુખ ફેર લિયા પીઠ દિખા કર (૫૨) ઓર નહીં હે તુમહારે ઝિમ્મે ઈન અન્હોકો રાહ દેના ઉનકી બે રાહીસે. તુમ નહીં સુનાતે

۝ ۵۱

إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ

મગર જો માને હમારી આયતોકો, ફિર વોહ નિયાઝ મન્દી વાલે હે (૫૩) અલ્લાહ હે જિસને પેદા કિયા તુમ્હે

مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ

કમઝોર, ફિર દિયા કમઝોરીકે બા'દ ઝોર, ફિર દી ઝોર

بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۖ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝

કે બા'દ કમઝોરી ઓર બઢાયા. પેદા કરે જો યાહે. ઓર વોહી ઇલ્મવાલા કુદરતવાલા હે (૫૪)

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ ۚ مَا لَكُم مِّنْ غَيْرِ

ઓર જિસ દિન કાઈમ હોગી કયામત, કસમ ખાએંગે મુજરિમ લોગ.. કિ નહીં રહે થે મગર

سَاعَةٍ ۚ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ

ઘડી ભર ઇસી તરહ યહ ઓંધે જાતે થે (૫૫) ઓર બતાયા જિન્હે દિયા ગયા હે ઇલ્મ

وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ ۖ فَهَذَا

વ ઇમાન, કિ બેશક તુમ રહે અલ્લાહકે લિખેમે ઉઠનેકે દિન તક. તો યહ

يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۖ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُنْفَعُ

ઉઠનેકા દિન હે, લેકિન તુમ લોગ નહીં જાનતે થે (૫૬) તો આજકે દિન ન નફઅ દેગા,

الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعَذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۖ وَلَقَدْ

જિન્હોને અંધેર મચા રખા થા ઉનકા કોઈ બહાના, ઓર ન અબ તોબા કરાએ જાએંગે (૫૭) ઓર બેશક

صَرَيْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۖ وَلَيْتَ

બયાન કર દી હમને લોગોંકે લિયે ઈસ કુરઆનમેં હર તરહકી કહાવત. ઓર અગર લે આએ

جَنَّتَهُمْ بِآيَةٍ لِّيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ۝

તુમ ઉનકે પાસ કોઈ નિશાની, તો ઝરૂર કહેંગે જિન્હોંને કુફર કર રખા હૈ, કિ તુમ બસ બાતિલ વાલે હો (૫૮)

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ فَاصْبِرْ

ઈસી તરહ છાપ લગા દેતા હૈ અલ્લાહ, ઉનકે દિલોં પર, જો બેઈલમ હૈં (૫૯) તો સબ્ર કરો.

إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَا يَسْتَحِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ۝

બેશક અલ્લાહકા વા'દા દુરુસ્ત હૈ. ઓર ન બેબરદાશત બના સકેં તુમ્હેં, જો યકીન નહીં રખતે (૬૦)

سُورَةُ الْقَيْنِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

સૂરએ લુકમાન મકિય્યા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૩૪ રુકૂઅ ૪

الَّتِي تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۖ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ ۝

અલીફ-લામ-મીમ.. (૧) યહ આયતેં હૈં હિકમતવાલી કિતાબકી (૨) હિદાયત વ રહમત મુશ્વિસોંકે લિયે (૩)

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ

જો પાબન્દી કરે નમાઝકી, ઓર દેં ઝકાત. ઓર વોહ આબિરત પર

يُوقِنُونَ ۖ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

યકીન રખેં (૪) વોહી હૈં હિદાયત પર અપને રબકી તરફસે, ઓર વોહી હૈં

الْمُقْلِحُونَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ

કામિયાબ (૫) ઓર કુછ લોગોંમેં વોહ હૈ, જો મોલ લે ગફલતમેં ડાલનેવાલી બાત, તાકિ બહકા દે

عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

અલ્લાહકી રાહસે નાદાનીસે. ઓર બના લે ઉસે મઝાક. ઉન્હીકે લિયે અઝાબ હૈ

مُهِينٌ ۖ وَإِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا ۚ كَانَ لَمْ يَسْعَهَا

રુસ્વા કરનેવાલા (૬) ઓર જબ તિલાવતકી જાએ ઉસ પર હમારી આયતેં, તો ઉસને મુંહ ફેર લિયા બડાઈકી ડીંગ લેતા, ગો જેસે ઉસે સુના

كَانَ فِي أَذْنَيْهِ وَقَرَأَ ۖ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

હી નહીં, ગોયા ઉસકે કાનોંમેં ટેટે હૈ. તો મુઝદા દે દો ઉસે દુખવાલે અઝાબકા (૭) બેશક જો ઈમાન લાએ

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَكُمْ جَزَاءٌ ۖ خَلِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ

और बियाकतके काम किये, उन्हींके लिये हैं ऐशके भाग (८) हमेशा रहनेवाले उसमें. अल्लाहका वा'दा बिदकुल

حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَ

ठीक. और वोही ँज्जतवाला हिकमतवाला है (८) पैदा करमाया आस्मानोंको बगैर भम्भेके, तुम लोग देख रहे हो, और

الْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ

ढोंक दिया जमीनमें पहाड़ोंके बंगर, कि कहीं छिल जाये तुमको ले कर, और फैला दिया उसमें हर किस्मके

دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝

जानवर. और उतारा हमने आस्मानकी तरफसे पानी, तो उगा दिया हमने उसमें हर किस्मके उम्दा जोड़े (१०)

هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرَوْنِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۖ بَلِ

यह अल्लाहकी फारुनी माडा खलक़् दीन मिन दुवनेह टबल

الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ

आलिम लोग भुली गुमराहीमें हैं (११) और बेशक ही हमने लुकमानको हिकमत, कि

اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ

शुक अदा करो अल्लाहकी. और जो शुक अदा करे, तो वोह शुक अदा करता है अपने (बलेको). और जिसने नाशुकी की, तो बिलाशुबाह अल्लाह,

غَنَى حَسِيدٌ ۝ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا

बे परवाह हमदवाला है (१२) और जब कदा लुकमानने अपने बेटेको, और वोह उसे नसीहत कर रहे थे, कि मेरे बेटे मत

تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ۝ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ

शरीक ठहराना अल्लाहके साथ.. बेशक शरीक ठहराना यकीनन बडा अंधेर है (१३) और ताकीद करमाई हमने ँन्सानको

بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفُطِّلَ فِي عَامَيْنِ

उसके मांभापके हकमें, पेटमें रभा उसकी मांने कमजोरी पर कमजोरी सहती हुई, और उसका दूध छूटना दो बरसमें

أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَّا الْيَمِينُ ۖ وَإِنْ جَاهَدَكَ عَلَىٰ أَنْ

है, कि शुकगुजार रहो मेरे और अपने मां भापके, मेरी ही तरफ़ फिर आना है (१४) और अगर दबाव डालें तुम पर, ँस पर कि

تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهَا فِي

शरीक बनाओ मेरा जिसका तुम्हें कुछ ँल्म नहीं, तो मत कदा मानो उनका, और उनका साथ दो

الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۚ وَآتِيَهُ سَبِيلٌ مِّنْ أَنَا بَ إِلَى تَمَّ إِلَى مَرْجِعِكُمْ

દુન્યામેં અચ્છી તરહસે. ઔર તકલીદ કરો ઉસ શખ્સકે તરીકેકી, જિસને રુજૂઅ કિયા મેરી તરફ, ફિર મેરી હી તરફ તુમ

فَأَتِيَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ

લોગોંકા લોટના હે, તો બતા દૂંગા મેં તુમકો જો તુમ કરતે થે (૧૫) ઐ મેરે બેટે ! બિલાશુબહ અગર કરતૂત રાઈ

مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ

કે દાને બરાબર હો, ફિર વોહ હો કિસી પત્થરમેં, યા આસ્માનોમેં, યા ઝમીનમેં, લે આએગા

بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝ يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَامْرُ

ઉસે અલ્લાહ. બેશક અલ્લાહ હર બારીકીકા જાનનેવાલા બતાનેવાલા હે (૧૬) ઐ મેરે બેટે પાબન્દી રખો નમાઝકી, ઔર હુકમ દો

بِالسَّعْرُوفِ وَآتِهِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذٰلِكَ

નેકીકા, ઔર રોકો બુરાઈસે, ઔર સબ્દ કરો ઈસ પર જો મુસીબત આએ તુમ્હારી. બેશક યહ

مِّنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَتَّبِعْ

હોસલેકે કામ હેં (૧૭) ઔર મત બેરુખી કરના લોગોંસે, ઔર ન ચલના

فِي الْأَرْضِ مُرَحًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝ ۱۸ وَأَقْصِدْ

ઝમીનમેં ઈતરા કર. બેશક અલ્લાહ નહીં પસન્દ ફરમાતા કિસી ઈતરાનેવાલે, ડીંગ મારનેવાલેકો (૧૮) ઔર મિયાનારવી

فِي مَشْيِكَ وَاعْصُصْ مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَصَوَاتُ لَصَوْتُ

રખો અપની ચાલમેં, ઔર પસ્ત રખા કરો અપની આવાઝ. બેશક સબસે ઝ્યાદા નાગવાર આવાઝ યકીનન ગધેકી

الْحَمِيرُ ۝ ۱۹ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

આવાઝ હે (૧૯) કયા તુમ લોગોંને નહીં દેખા, કિ બિલાશુબહ અલ્લાહને કાબૂમેં કર દિયા તુમ્હારે, જો કુછ આસ્માનોમેં હે ઔર જો કુછ ઝમીનમેં

وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمًا ظَاهَرَةً وَبَاطِنَةً ۚ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ

હે, ઔર ભરપૂર ઉતારા તુમ પર અપની ઝાહિર વ બાતિન ને'મતોંકો. ઔર ઉન્હીં લોગોંમેં વોહ હે, કિ ઝગડતા હે

فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۝ ۲۰ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ

અલ્લાહકે બારેમેં, ન ઈલ્મ ઔર ન હિદાયત, ઔર ન કોઈ રોશન કિતાબ (૨૦) ઔર જબ કહા ગયા ઉન્હેં, કિ

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ

પેરવી કરો ઉસકી, જિસે ઉતારા અલ્લાહને, બોલે કિ હમ પેરવી કરતે હેં જિસ પર પાયા હમને અપને બાપદાદોંકો.

રહતા હૈ દિનકો રાતમેં, ઓર કાબૂમેં રખા સૂરજ ઓર યાંદકો. હર એક ચલ રહા હૈ મીઆદે

مُسَيِّ وَ اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٨﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ

મુકરર તક, ઔર બેશક અલ્લાહ, જો તુમ લોગ કરો ઉસસે બાખબર હૈ (૨૮) યહ ઇસ લિયે કિ અલ્લાહ હી

الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ

હક હૈ, ઔર બેશક જિસકી વોહ લોગ દુહાઈ દેતે હૈ અલ્લાહકે ખિલાફ, બાતિલ હૈ. ઔર બેશક અલ્લાહ હી બુલન્દ બડાઈ

الْكَبِيرُ ﴿٢٩﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ

વાલા હૈ (૩૦) કયા નહીં દેખા તુમને કિ કશિયાં ચલતી હૈ દરિયામેં અલ્લાહકે કરમસે, તાકિ દિખા દે

مِّنْ اٰيٰتِهٖ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا غَشِيَهمْ

તુમ્હેં અપની કુછ નિશાનિયાં, બેશક ઉસમેં ઝરૂર નિશાનિયાં હૈં હર સબ્ર કરનેવાલે શુકુઝારકે લિયે (૩૧) ઔર જહાં છાપ લિયા

مَوْجٌ كَاظِمٌ دَعَوْا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّينَ ۗ فَاَلَمْ يَجْهَرْ اِلٰى

ઉન્હેં મોજને સિધ્ધ સાએબાનકે, તો પુકારને લગે અલ્લાહકો નરે અલ્લાહકે હો કર અકીદેમેં.. ફિર જબ બચા લિયા ઉન્હેં

الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيٰتِنَا اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُوْرٍ ﴿٣١﴾

ખુશકીકી તરફ, તો કોઈ હૈ કિ એ'તેદાલ પર હૈ. ઔર નહીં ઇન્કાર કરતા હમારી આયતોંકા, મગર સારે બદઅહદ નાશુકે (૩૨)

يَآٰيَهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمۡ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ

એ લોગો ! ડરો અપને રબકો, ઔર ખોફ કરો ઉસ દિનકા, કિ ન કામ આએગા બાપ

وَلَدِهٖ وَلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ جَارٍ عَنْ وَالِدِهٖ شَيْئًا ۗ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ

અપને બચ્ચેકે. ઔર ન કોઈ બચ્ચા હી કામ આએ અપને બાપકે કુછ. બેશક અલ્લાહકા વા'દા દુરુસ્ત હૈ,

فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۖ وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغُرُوْرُ ﴿٣٢﴾ اِنَّ

તો ન ધોકેમેં ડાલે તુમ્હેં દુન્યાવાલી ઝિન્દગી.. ઔર ન ધોકા દે સકે તુમ્હેં અલ્લાહકે બારેમેં પકા ધોકેબાઝ, શૈતાન (૩૩)

اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ ۖ وَيَعْلَمُ مَا فِی الْاَرْحَامِ

બેશક અલ્લાહકો હૈ કયામતકા ઇલ્મ. ઔર વોહ ઉતારે મીંહકો. ઔર વોહ જાને જો કુછ માંઓકે પેટમેં હૈ.

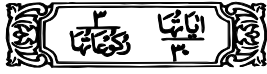
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۚ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ

ઔર નહીં અટકલ રખતા કોઈ, કિ કયા કમાએગા કલ. ઔર ન કયાસ કર સકે કોઈ,

بِاَيِّ اَرْضٍ تَمُوْتُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿٣٣﴾

કિ કિસ ઝમીનમેં મરેગા. બેશક અલ્લાહ જાનનેવાલા બતાનેવાલા હૈ (૩૪)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةِ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ

نَامِسَةٌ اَللّٰهُ اَحَدٌ لَا شَرِيْكَ لَهُ

اَيَّاتُهَا ٢٠ اٰيَاتٌ

اَلَمْ ۙ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۲ اَمْ

अलिफ-लाम-मिम.. (१) किताबका नाजिल करमाना, इसमें कोई शक नहीं, कि रब्बुल आलमीनकी तरफसे है (२) या केहते हैं

يَقُولُوْنَ اِفْتَرٰهُۙ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا اَتَتْهُمْ

यह लोग कि गढ लिया है उसे. अलिफ वोड हीक है तुम्हारे रबकी तरफसे, ताकि उर सुना हो उस कौमको, कि नहीं आया

مِّنْ نَّذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ۝۳ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ

उनके पास कोई डरानेवाला तुमसे पडवे, कि वोड राड पा वें (३) अल्लाह है जिसने पैदा करमाया

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى

आस्मानों और जमीनको, और जो कुछ उनके दरमियान है छे दिनमें, फिर तवज्जोडकी अश

الْعَرْشِ ۚ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا شَفِيْعٍ ۚ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝۴

पर. नहीं है तुम्हारा उससे अलग रह कर कोई यार न सिफारिशी. तो क्या सोचते नहीं हो (४)?

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَطِيعُوْا اَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ وَاتَّقُوا رَبَّ الَّذِيْ خَلَقَ

वोड तदबीर करमाता है डर अम्रकी आस्मानसे जमीन तक, फिर बढ यवेंगे वोड उसकी तरफ उस दिनमें,

مَّقَدَّارَ الْاَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ۝۵ ذٰلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

कि जिसकी भिकदार डजार साव है, जिस काईदेसे तुम शुमार करते रहते हो (५) यह है छुपे और भुलेका ज्ञाननेवाला,

الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝۶ الَّذِيْ اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَا خَلْقَ

ईज्जतवाला रहमवाला (६) जिसने भुब बनाया डर थीजको जिसे पैदा करमाया, और शुर्अ किया

الْاِنْسَانِ مِنْ طِيْنٍ ۝۷ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ مَّا مَّهْيَيْنِ

ईन्सानकी पैदाईशको मिट्टीसे (७) फिर कर दिया उसकी नस्लको जलील पानीके जौडरसे

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا ۚ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ

फिर सुडोल किया उसे, और झूँका उसमें अपनी रूड, और दिया तुम्हें कान और आंभें

وَالْاَفْئِدَةَ ۚ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ۝۸ وَقَالُوا اِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ

और दिल. कितना कम तुम लोग शुक्रगुजार हो (८) और बोल दिये, कि “क्या जब डम भो गअे मिट्टीमें,”

ءَاِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ بَلْ هُمْ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ

તો કયા નએ સિરેસે પૈદાઈશમેં આએંગે.” બલકિ વોહ અપને રબકે મિલનેસે ઈન્કારી હેં (૧૦) કેહ દો, કિ

يَتَوَفَّيْكُمْ مَلَكَ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

“તુમહારી જિન્દગી પૂરી કર દેગા મૌતકા ફરિશ્તા, જો મુસલ્લત કિયા ગયા હે તુમ પર, ફિર અપને રબ હી કી તરફ લૌટાએ જાઓગે” (૧૧)

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْسَلُونَ نَاكِسُوْا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ رَبَّنَا

ઔર અગર કહીં દેખો કિ જબ મુજરિમ લોગ અપના સર ઝુકાએ હેં અપને રબકે યહાં, કિ પરવરદિગારા

أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا لَعَلَّ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا

હમને દેખ લિયા ઔર સુન લિયા, અબ દોબારા ભેજ દે હમેં, કિ હમ કરેં નેક કામ, બિલાશુબહ હમ યકીનવાલે હો ગએ (૧૨) ઔર અગર હમ

لَا تَبَيَّنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلِكَنَّ جَهَنَّمَ

ચાહતે, તો ઝરૂર દે દેતે હર એકકો ઉસકી રાહ, લેકિન બાત ઠીક હો ચુકી મેરી તરફસે, કિ ઝરૂર ભર દૂંગા જહન્નમકો

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ

જિન્નાત ઔર ઈન્સાન સબસે (૧૩) તો યખો, જો ભુલા દિયા થા તુમ લોગોંને અપની ઉસ દિનકી

هَذَا إِنَّا نَسِيتُكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا

હાઝરીકો. બિલાશુબહ હમને ભી તુમહારી ભૂલકી સજા દી, ઔર યખા કરો હમેશાકે અઝાબ, જો કરતૂત કરતે થે (૧૪) બસ

يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ

માનને હેં હમારી આયતોંકો વોહી, જિન્હેં જબ યાદ દિલાઈ ગઈ ઉનકી, તો ગિર પડે સજદા કરતે હૂએ, ઔર પાકી બયાનકી અપને

رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ

રબકી હમ્દકે સાથ, ઔર વોહ બડા નહીં બનતે (૧૫) અલગ રહતે હેં ઉનકે પહલૂ ખ્વાબગાહોંસે,

يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ

દુહાઈ દેતે હેં અપને રબકી ડરતે ઔર ઉમ્મીદ રખતે. ઔર ઉસસે જો હમને દે રખા હેં ઉન્હેં ખર્ચ ખેરાત કરતે હેં (૧૬) તો

نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ ۚ جَزَاءُ لِّمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَمَّنْ

કોઈ ન જાને કિ કયા છુપા રખી ગઈ હેં ઉનકે લિયે આંખોંકી ઠંડક. ધવાબ ઉનકે આ'માલકા (૧૭) તો કયા જો

كَانَ مُؤْمِنًا كَسَنَ كَانَ فَاسِقًا ۚ لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ

માન ગયા, એસા હેં જેસા નાફરમાન ? વોહ બરાબર નહીં હેં (૧૮) કિ જો માન ગએ ઔર

عَمَلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

લિયાકતવાલે કામ કિયે, તો ઉનકે લિયે ઠિકાનેકે બાગ હૈં. મહમાનદારીમેં, જો વોહ અમલ કરતે થે (૧૯)

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا

ઓર જિસને નાફરમાની કી, તો ઉનકા ઠિકાના જહન્નમ હૈં. જબ ઉન્હોંને ચાહા કિ નિકલ જાએં ઉસસે,

أَعْيِدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ

પલટ દિયે ગએં ઉસીમેં, ઓર કેહ દિયા ગયા ઉન્હેં, કિ ચખતે રહો જહન્નમકા અઝાબ, જિસકો તુમ

تُكَذَّبُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَنْ يَقْنَهُمْ مِنَ الْعَذَابِ إِلَّا دُوقَ الْعَذَابِ

ગુટલાતે થે (૨૦) ઓર ઝરૂર ચખાએંગે હમ ઉન્હેં કુછ નઝદીકવાલા અઝાબ, અલાવા બડે અઝાબકે,

الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ

કિ વોહ બાઝ આવેં (૨૧) ઓર ઇસસે ઝ્યાદા અંધેરવાલા કૌન હૈં, જિસે યાદ દિવાઈ ગઈ ઉસકે રબ

أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْجَّارِينَ مُنْتَظَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا فُوسَىٰ

કી આયતેં, તો મુંહ ફેર લિયા ઉસસે, બિલાશુબહ હમ મુજરિમોંસે બદલા લેનેવાલે હૈં (૨૨) ઓર બેશક દી હમને મૂસાકો

الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي

કિતાબ. તો ન રહો કિસી શકમેં ઉસકે મિલનેસે, ઓર કર દિયા થા હમને ઉસે હિદાયત બની

إِسْرَءِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَّرْتَدُّونَ بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا ثُمَّ

ઈસ્રાઈલકેલિયે (૨૩) ઓર બનાયા થા હમને ઉનમેંસે કઈ પેશવા, જો હિદાયત કરતે થે હમારે હુકમસે, જબકિ ઉન્હોંને સબ્રસે કામ લિયા થા.. ઓર

كَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ

થા ઓર હમારી આયતોંકા યકીન રખતે થે (૨૪) બેશક તુમ્હારા રબ ફેસલા ફરમાએગા ઉનકા કયામતકે દિન,

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ أُولَئِكَ يَهْدِي لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ

જિસમેં વોહ ઝગડા કરતે થે (૨૫) કયા હિદાયત ન હૂઈ ઉનકી, કિ કિતની બરબાદ કર દી હમને ઇનસે પહલે

مَنْ الْقُرُونِ يَشُؤْنَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا

સંગતેં, કિ ચલતે ફિરતે હૈં ઉનકે રહનેકી જગહોંમેં. બેશક ઇસમેં ઝરૂર નિશાનિયાં હૈં. તો કયા વોહ

يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ أُولَئِكَ يَدْرَأُونَ أَنَّا سُوءُ السَّاءِ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرْزِ فَتُخْرِجُ

સુનતે નહીં (૨૬) કયા નહીં દેખતે કિ હમ પહોંચાતે હૈં પાનીકો સૂખી ઝમીનકી તરફ, ફિર નિકાલ દેતે હૈં

بِهِ زَرَ عَاثَا كُلُّ مِنْهُ اَلْعَامُ لَهُمْ وَاَنْفُسُهُمْ اَفَلَا يَبْصُرُونَ ﴿۲۷﴾

ઈસસે ખેતી, કિ ખાએ ઉસે ઈન લોગોંકે ચોપાએ, ઓર વોહ ખુદ. તો કયા નહીં સૂઝાઈ દેતા ઉન્હેં ? (૨૭) ઓર

يَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۲۸﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ

પૂછતે હેં કિ કબ હેં યહ ફેસલા ? અગર સચ્ચે હો (૨૮) જવાબ દો કિ “ફેસલેકે દિન

لَا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۲۹﴾ فَاَعْرَضْ

ન કામ આએગા જિન્હોંને કુફર રખા હેં ઉનકા માન જાના. ઓર ન વોહ મોહલત દિયે જાએંગે” (૨૯) તો મુંહ ફેર લો

عَنْهُمْ وَاَنْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُّنتَظَرُوْنَ ﴿۳۰﴾

ઉનસે, ઓર ઇન્તિઝાર કરો, કિ વોહ ભી ઇન્તિઝાર કરનેવાલે હેં (૩૦)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

સૂરએ અહઝાબ મદનિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૭૩ રકૂઅ ૮

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اَتَقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ ؕ اِنَّ

એ નબી ! ડરતે હી રહો અલ્લાહકો, ઓર મત કેહના માનના કાફિરોં ઓર મુનાફિકોંકા. બેશક

اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝۱ وَاَتَّبِعْ مَا يُّوْحٰى اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ؕ اِنَّ

અલ્લાહ ઇલ્મવાલા હિકમતવાલા હે (૧) ઓર પેરવી કરતે રહો જો વહીકી જાએ તુમહારી તરફ તુમહારે રબકી તરફસે. બેશક

اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۝۲ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ

અલ્લાહ જો કુછ તુમ કરો ઉસસે ખબરદાર હે (૨) ઓર ભરોસા રખે રહો અલ્લાહ પર. ઓર કાફી હે અલ્લાહ

وَكَيْلًا ۝۳ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِىْ جَوْفِهِۦٓ وَمَا جَعَلَ

કારસાઝ (૩) નહીં બનાયા અલ્લાહને કિસી શખ્સકે લિયે દો દિલ ઉસકે અન્દર. ઓર ન બનાયા

اٰمْرًا وَاٰجَكُمْ اِلٰى تُظْهَرُوْنَ مِنْهُمْ اَمْ هٰتٰرَكُمْ وَمَا جَعَلَ

તુમહારી બીબિયોંકો જિન્હેં તુમ માં કહો, તુમહારી માંએ. ઓર ન બનાયા

اٰدْعِيَّاءَكُمْ اَبْنَاءَكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ وَاللّٰهُ

તુમહારે લેપાલકોંકો તુમહારે બેટે. યહ તો તુમહારી બોલ હેં અપને મુંહસે. ઓર અલ્લાહ

يَقُوْلُ الْحَقُّ وَهُوَ يَهْدِى السَّبِيْلَ ۝۴ اَدْعَوْهُمْ لَا بَاۤءَ لَهُمْ

બોલતા હેં હક, ઓર વોહ દેતા હેં રાહ (૪) ઉન્હેં પુકારો, ઉન્હીકે બાપકા કેહ કર,

هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ

যহ বঙ্গা ঈ-সাক্ হৈ অল্লাহকে নজদীক. তো অগর ন জানো উনকে বাপকো, তো বোহ তুমহারে ভাঈ হৈ

فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ

দীনম্. অর তুমহারে অপনে হৈ. অর তুম পর ঈসম্ কুখ গুনাহ নহী, জো বে জানে বূজে তুমসে

بِهِ وَلَكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

সাহির হুই. হাং বোহ গুনাহ হৈ জো জানবুজকে করো. অর অল্লাহ গফুররহীম হৈ (৫)

النَّبِيِّ أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۖ وَ

আং হজরত বেহতর মালিক, করীম হৈ ঈমানবাবোকে উনকী জানসে জ্বাছা, অর উনকী বীবিয়াং মুসলমানোঁকী মাংসে হৈ. অর

أُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ

রিশতেদার লোগ, কোঁ জ্বাছা করীম হৈ কিসীসে অল্লাহকে লিমে, হুসরে

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا ۖ

মুসলমানোঁ অর মুহাজিরোঁসে, মগর যহ কি করো অপনে দোস্তোঁকী তরফ কোঁ অহসান.

كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۖ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ

যহ কিতাবম্ লিখা হুবা হৈ (৬) অর জব কি লিখা হমনে নবীযোঁসে

مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ

উনকা মজবুত অহদ, অর তুমসে অর নূহ ব ঈব্রাহীম ব মূসা ব ঈসা ঈবনে

مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۖ لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ

মরয়মসে, অর লিখা হমনে উনসে গাছা অহদ (৭) তাকি দরিয়াক্ত ফরমাঅে সখ্যোঁসে

عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

উনকী সখ্যাইকো. অর তৈয়ার ফরমা লিখা কাফিরোঁকে লিখে দুখবাবা অজাব (৮) অ

آمَنُوا إِذْ كُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

ঈমানবাবো! যাহ করো অল্লাহকী নে'মতকী অপনে ওপর, জব আঅো তুমহারে পাস বহোতসে লশকর, ফির ভেজ দিয়া হমনে উন পর

رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا ۖ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۖ

অেক হবা, অর অেসা লশকর কি তুম লোগোঁনে ন দেখা জিন্হে. অর অল্লাহ, জো করো উসকা দেখনেবাবা হৈ (৯) জব

جَاءَكُمْ مِّنْ قَوْمِكُمْ وَ مِنْ اَسْفَلِ مِنْكُمْ وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَ

આએ તુમ પર, તુમહારી બુલન્દી પરસે, ઔર તુમહારે નશેબસે, ઔર જબ કિ ઝપક કર રહ ગઈ આંખે, ઔર

بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللّٰهِ الظُّنُونَا ۝ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ

યદ આએ દિલ ગલોં તક, ઔર તુમ લોગ ગુમાન કરને લગે અલ્લાહકે સાથ તરહ તરહકે ગુમાન (૧૦) ઉસ વક્ત આઝમાએ

السُّؤْمُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ۝ وَاذِيقُوا الْمُنْقُصُونَ وَ

ગએ થે ઈમાનવાલે, ઔર હિલાએ ગએ થે સખત (૧૧) ઔર જબ બોલ પડે મુનાફિક લોગ, ઔર

الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۝

જિનકે દિલમેં બીમારી હે, કિ નહીં વા'દા કિયા હમસે અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલને, મગર ધોકેકા (૧૨)

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۝

ઔર જબ બકને લગા એક ગિરોહ ઉનકા, કિ એ યધરબવાલો, યહાં કોઈ ઠિકાના નહીં હે તુમહારા, તો ઘર વાપસ જાઓ. ઔર

يَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ ۚ وَمَا هِيَ

ઈજાઝત લેને લગા હે એક ગિરોહ ઉનકા નબીસે. કેહતે હેં કિ હમારે ઘર બેપનાહ હેં. હાલાંકિ વોહ

بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُ وَنَالُوا فِرَارًا ۚ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا

બેપનાહ નહીં. વોહ નહીં યાહતે મગર ભાગ જાના (૧૩) ઔર અગર ફૌજેં ઘુસ પડતી ઉન પર મદીનાકે હર તરફ

ثُمَّ سِيلُوا الْفِتْنَةَ لَا تَوْهَا وَمَاتَلَبْتُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ۝ وَلَقَدْ كَانُوا

સે, ફિર કહે જાતે યહ લોગ ફિત્ના બરપા કરનેકો, તો ઝરૂર ઉસે કર ગુઝરતે, ઔર ન દેર કરતે ઈસસે મગર થોડી (૧૪) હાલાંકિ બિલાથુબહ

عَاهِدُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤْتُونَ الْاَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ

અહદ કર ચુકે થે અલ્લાહસે પહલે હી, કિ ન ફેરેંગે પીઠ. ઔર અલ્લાહસે અહદકા

مَسْئَلًا ۝ قُلْ لَّنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ

સવાલ હોગા (૧૫) કેહ દો, કિ “હરગિઝ કામ ન દેગા તુમહેં ભાગના,” અગર તુમ ભાગે મૌતસે યા મારે જાનેસે,

وَإِذْ لَا تَنْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ قُلْ مَن ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِّنْ

ઔર અબ ભી રહને ન દિયે જાઓગે મગર કુછ (૧૬) પૂછો, કિ કોન હે જો બચાએ તુમહેં અલ્લાહસે ?

اللّٰهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَحِذُّونَ لَهُمْ مِّنْ

અગર ઉસને યાહા તુમહારે લિયે બુરાઈ, યા યાહા તુમ પર રહમત. ઔર ન પાઝેંગે અપને લિયે

دُونَ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا تَصِيرَ ۝۱۵ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْرُوقِينَ مِنْكُمْ وَ

अल्लाहके भिलाड़को, यार न मददगार (१७) बेशक जानता है अल्लाह, जो रोकनेवाले हैं तुममेंसे. और

الْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۶

जो केहनेवाले हैं अपने भाईयोंको, कि आओ हमारी तरफ, और नहीं आते लड़ाईको मगर थोड़े (१८)

أَشْتَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ

जान घुराते दूअे तुम्हारी मददमें. फिर जब भौंक पेश आ गया, तो तुमने देखा उन्हें कि नजर करते हैं तुम्हारी तरफ, घूमती

أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ السَّوْتِ ۖ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ

फिरती हैं उनकी आंभें, जैसे वोह जिस पर मौत छा जाये. फिर जब खला गया भौंक,

سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ ۖ حَدَادٍ أَشْتَىٰ عَلَى الْخَيْرِ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ

तो घुस पडे तुम लोगोंमें तेज जमान ले कर, ललचाते दूअे माल पर. यह लोग ईमान नहीं लाये, तो मलियाभैट कर दिया

اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝۱۷ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ

अल्लाहने उनके अमलोंको. और यह अल्लाहकी आसान है (१८) यह लोग भयाव कर रहे हैं कि सारे

لَمْ يَدْعُوا وَلَٰئِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوْا أَلَّا يَكُنْ لَهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ

दुश्मन लश्करवाले नहीं भागे, और अगर वोह सारे लश्कर अब आ जायें, तो यह चाहेंगे कि काश छोते गांवके देहातियोंमें.

يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتِلُوا إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۸ لَقَدْ كَانَ

दरियाफ्त किया करें तुम लोगोंकी भबरें, और अगर तुम्हींमें रहते, तो भी लड़ाईको न आते मगर थोड़े (२०) यकीनन तुम्हारे लिये

لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ

अल्लाहके रसूलमें अच्छा नमूना है उसके लिये, जो उम्मीदवार रहा अल्लाहका, और पिछले दिनका,

وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝۱۹ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا

और याद करता रहा अल्लाहको बाडोत (२१) और जब देखा ईमानवालोंने इन सारे लश्करोंको, केहने लगे कि यह है जिसका वा'दा करमाया

اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝۲०

हमसे अल्लाह और उसके रसूलने, और सय करमाया अल्लाह और उसके रसूलने. और नहीं बढ़ा उनकी, मगर ईमान व नियाजमन्दी (२२)

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ

मुसल्मानोंमें वोह मर्दे मैदान हैं, कि सय कर दिमाया जिसका अहद किया अल्लाहसे. तो किसीने

قَضٰی نَجْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿۲۳﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ

पूरी कर ली अपनी मन्त, और कोई छिन्तिआर कर रहा है, और वोड कुछ भी न बदले (२३) ताकि घवाभ दे अल्लाह

الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ

सख्योंको उनकी सख्याईका, और अजाभ दे मुनाफ़िकोंको अगर चाहे, या तौफीके तौबा दे

عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۲۴﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا

उन्हें. बेशक अल्लाह गङ्गुरहीम है (२४) और पलटा दिया अल्लाहने जिन्होंने कुङ किया

بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ

उनकी जलनके साथ, न पाई उन्होंने कोई लवाई. और काफ़ी रहा अल्लाह ईमानवालोंके लिये लडाईमें. और

اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿۲۵﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ

अल्लाह कुव्वतवाला गल्बेवाला है (२५) और उतार दिया उन्हें, जिन्होंने मददकी थी उनकी अडले किताबसे,

صِيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ

उनके डिलोंसे, और डाल दिया उनके दिलोंमें डेभत, कुछको तुम लोग कत्व करते, और कुछको

فَرِيقًا ﴿۲۶﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَوَدْيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوُّهَا وَ

केद करते (२६) और कब्जा दिया तुम्हें उनकी जमीन और घरों और मालों पर, और उस जमीन पर कि तुमने कदम न रणा जहां. और

كَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿۲۷﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِنْ

अल्लाह डर चाहे पर कादिर रहा (२७) ऐ आं डजरत ! केड दो अपनी बीबियोंको, कि

كُنْتُمْ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَكِنَّاتٍ أَمْتَعْنَكُمْ وَأَسْرَحَكُنَّ

“अगर तुम याडती हो दुन्यावी जिन्दगी और उसकी आराईश, तो आओ में सामान दे हूं तुम्हें, और छोड हूं

سَرَّاحًا جَيِّلًا ﴿۲۸﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ

अखी तरड (२८) और अगर याडती हो अल्लाह और उसके रसूलको और पिछले घरको, तो बेशक अल्लाह

أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۲۹﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ مِنْ يَأْتِ مَنَّكَ بِفَاحِشَةٍ

ने तेयार कर रहा है नेक बीबियोंके लिये तुममेंसे, बडा घवाभ” (२९) ऐ आं डजरतकी बीबियो ! “जो कर लाओ तुममेंसे कोई भुली

فَبَيِّنَةٍ يُضَعَّفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿۳۰﴾

नाङरमानी, तो हूना किया जाओगा उसका अजाभ डबल. और यड अल्लाहको आसान है (३०)